

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਗਿਆਰਾਂ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਗੁਣੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਝ: 11 ਸਤੰਬਰ, 2001, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

Jeff Pippenger
2024-08-30

ਜਿਵੇਂ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ Future for America ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਉੱਤਰੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਬਾਈਬਲੀ ਵਿਧੀ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਦੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001, 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਹਰਾਈ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦਸ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 1840 ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਦੂਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਰੇ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਵਧਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਤਾ ਸੀ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਤਾ ਐਸੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗ" ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ, ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਹਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਜਾਣ ਗਏ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਮੁਹੰਮਦ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੇ ਹੀ "assassin" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪੱਤਿਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਵਧੀ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਇਕ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਓਟਮਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਉਸੇ ਢੰਗ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰੂਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਵਿਸਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਨੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ

ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਾਤਲ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਨਾਲ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਸੈਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਦੋ ਪਿਛਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਸ ਦਾ ਦੂਤ ਬੱਲੇ ਉਤਰਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

“ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਗਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਵਾਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਠੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਬਾ ਦੇਵੇ, ਤਦ ਕਿਹੜੇ ਹੀ ਡਰਾਉਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ! ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਠਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; ਕੇਵਲ ਇਹਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜਣ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰੀ ਭਰਕਮ ਢਾਂਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ਉਸ ਵੇਲੇ Future for America ਦੀ ਚਲਹੇਰ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਹੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਲਿਖਤ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦਾ ਦੂਤ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇਗਾ, ਤਦ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਆ ਪਹੁੰਚੇਗੀ।

“ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।” Review and Herald, April 21, 1891.

ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਨ, ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਏਲ ਦੇ ਉਹ ਕੀੜੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਾਖਲਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਜਾਗਰਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਦੇਖਣਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਕੀੜੇ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਕੀੜੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਪੂਰਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਤ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਪੁਰਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।

ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਬਾਇਬਲੀ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ, "type" ਅਤੇ "antitype" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚਲੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਅਕਸਰ "shadow" ਅਤੇ "substance" ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਟਾਈਪ" ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਕੋਈ ਐਸੀ ਘਟਨਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਚਿੱਤਰਣ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਰੂਪ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਐਂਟੀਟਾਈਪ" ਉਸ ਟਾਈਪ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਾਕਾਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸੰਕੇਤ ਟਾਈਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਛਾਂ" ਅਤੇ "ਸਾਰ" ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਟਾਈਪ ਅਤੇ ਐਂਟੀਟਾਈਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। "ਛਾਂ" (ਟਾਈਪ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ "ਸਾਰ" (ਐਂਟੀਟਾਈਪ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ, ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਚੰਦ ਦੇ, ਜਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਹਨ; ਪਰ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:16, 17.

ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੇਵਲ ਛਾਇਆ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:1.

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਏਲ ਬਾਰੇ ਉੱਠੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪੋਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਉਸ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀੜੇ ਰੋਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਲਾਮ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਉੱਤੇ ਇਕ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਰੋਮ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤੁੱਟਿਪੁਰਣ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਦੇ "ਲੁਟੇਰੇ" ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹਨ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਅਤੇ ਅੰਤਿ-ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਲੁਟੇਰੇ" ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਰੋਮਾਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ, ਅਰਥਾਤ ਰੋਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰੋਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਪੂਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਪੁਲਿੰਗੀ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੌਸ਼ਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਸ-ਭਾਗੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਸਵਰੂਪੀ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਈ ਕੂਟਨੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾਪੂਰਣ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਸਿੰਗਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਪੈਗਨ ਰੋਮ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੋਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪੈਗਨ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਉਹ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਵਜੋਂ ਰਹਿਣੋਂ ਬੰਦ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਰੋਮ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਦੋਂ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ (ਜਾਨਵਰ) ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਮਨਸੁਬਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਰੋਮ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਰੋਮ ਦੋਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਰੋਮ ਤਿਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਹਰ ਤਿਹਰੀ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਬਾਬੁਲ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਰੋਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਹਰੀ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਛਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਜੀ ਪੁਰਤੀ ਹੀ ਉਸ ਤਿਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਅਤੇ ਸਾਰ ਹੈ।

ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰੋਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ Pontifex Maximus ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਉਪਾਧੀ Pontifex Maximus ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਪਾਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰੋਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1798 ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰੋਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸਰਬੋਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚੌਵੀਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸਮੇਂ," ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ 31 BC ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 330 AD ਦੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਮੁੜ ਮੁੜ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਬਿਆਲੀ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਸਰ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਰਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਇਹ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਆਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਘਾਇਲ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦਰਿੰਦੇ ਵਰਗਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਸ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:3-5.

ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਰੂ ਘਾਅ ਦੇ ਭਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਆਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰੋਮੀ ਸੱਤਾ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸ਼ਕਤੀ 'ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ' ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗੀ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ 'ਚੀਤੇ ਵਰਗੇ' ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।... ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਸੰਸਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰਿਤ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।" *The Great Controversy*, 578.

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪਹਿਲਾ ਰੋਮ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਯਤ ਚੌਵੀਹ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਤਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਯਤ ਨੌਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਪਾਈ, ਦੂਜੇ ਰੋਮ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਰਵੋਚ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਕਈ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਆਇਤਾਂ ਅੱਠ ਅਤੇ ਵੀਹ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੀਤਾ।

ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਇਤ ਇਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇਤ ਬਿਆਲੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪਹਿਲਾ ਰੋਮ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਦੂਜਾ ਰੋਮ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵੀ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਹਨ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਗਲਤ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੋ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਧੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰੋਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੀ ਤੀਜੀ ਰੋਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੋਮ ਆਪ।

ਉਹ 321 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ 538 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਾਮੀਭਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਉਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ "ਉਜਾੜ ਦੀਆਂ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। "ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣੌਣੀ ਚੀਜ਼" ਜਿਸ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਖਾਮੀਭਰਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਵੇਖੋ, (ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝ ਲਵੇ:) ਤਾਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ

ਜਾਣ। ਜੇ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੈਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਉਤਰੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਲੈਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਮੁੜੇ। ਅਤੇ ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਦੀਆਂ ਹੋਣ! ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਭੱਜਣੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ। ਮੱਤੀ 24:15-20.

“ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ,” ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 66 ਤੋਂ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਦੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਂ-ਦੰਡ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਫਲਕ ਬਦਲਾ ਵੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚਰਮ-ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਸੰਦੇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਭੈਦਾਇਕ ਘੜੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਤੀਵਰਤਾ ਨਾਲ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ: ‘ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਣੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਵੇਖੋ, (ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝੇ:) ਤਦ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ।’ ਮੱਤੀ 24:15, 16; ਲੂਕਾ 21:20, 21. ਜਦੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਝੰਡੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਗਾੜੇ ਜਾਣ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫਰਲਾਂਗ ਬਾਹਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਭੱਜ ਕੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੱਭਣੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਜਿਹੜੇ ਬਚ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰਨ...”

“ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਭ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ... ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇਕ ਥਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ—ਯਰਦਨ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਪੇਰੇਆ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੌਲਾ ਨਗਰ ਵੱਲ।” *The Great Controversy*, 25, 30.

ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ 538 ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਬਾਹੁੰ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਣਯ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ।

“ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਰੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ: ‘ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਾਂ ਡੋਲੋ, ਨਾਂ ਹੀ ਘਬਰਾਓ, ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚਿੰਠੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾਂ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਪਤਨ ਨਾਂ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਗਟ ਨਾਂ ਹੋਵੇ; ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।’

“ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਕਸਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰੀ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਕੇ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੇਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲੇ ਉੱਠਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ

ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣਾ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਪੂਰਨ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ ਲਵੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ। 'ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਸੀ?''

"ਉਹ ਕਠਿਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਨ ਜੋ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਣੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਰੀ ਲਿਖ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ 'ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ' ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਉਹ 'ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ' ਹੋਣੇ ਸਨ।"

"ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੀਬੀਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੀ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ 'ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। 'ਇਸ ਕਾਰਣ,' ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ: ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮੰਨਿਆ।' ਮਨੁੱਖ ਬਿਨਾਂ ਦੰਡ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੋਖਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਐਕਟਸ ਆਫ ਦ ਐਪੋਸਲਜ਼, 265, 266.

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜੋ ਜੋਤ ਜੋੜੀ, ਉਹੀ ਹਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ William Miller ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ "the daily" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਪਸਰਣ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸੱਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਭਰਮ ਆ ਪਵੇ। Sister White ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੋਖਿਆਂ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਡਿੱਗ ਖੜੇ ਰਹਿਣ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਾਜਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕੁੜ-ਮਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੜਕਾਇਆ ਗਿਆ।"

"ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਘ ਤੋੜ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲੱਗਵ ਇੱਕ ਅਤਿਅਵਸ਼ਕ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਐਸੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਸਾ ਉਦਾਹਰਣ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਕੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਲ ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਏਕਤਾ ਕੇਵਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਿੰਨਤਾ ਹੋਣ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਵੀ।" The Great Controversy, 45, 46.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੂੰ 538 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਚਾਣ ਨੇ

ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ, ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਣ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦੋਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਕਿ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।” Testimonies, volume 5, 464.

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਕਦੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਲੈ ਗਈ।

ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣ... ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਦੋ ਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਡ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਪ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਪਾਣੀ ਕੱਢਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੜ੍ਹ ਨਾਲ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਧਰਤੀ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਹੜ੍ਹ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਜੋ ਅਜਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਇਸਤਰੀ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:6, 15-17।

ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਲਕਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਮੱਤੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖੋ,” ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖੋ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।” ਲੂਕਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਜਾੜ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਤਦ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ।”

ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗੂਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲੂਕਾ ਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਉਲੇਖ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਨ 66 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਘੇਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੱਤੀ ਦਾ “ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ” ਬਾਰੇ ਉਲੇਖ, ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਉਸ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ “ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ,” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ “ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ” ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਉਸ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ

ਉਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ਉਹ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਝੂਠੀ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ “ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਖਾਮੀਪੂਰਣ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ 321 ਈ.ਸ. ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ “ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼” ਦੀ ਪੂਰਤੀ 66 ਈ.ਸ. ਵਿੱਚ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ 321 ਈ.ਸ. ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ 255 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਨੇ “ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ” ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਨਿਆਇ ਦਾ ਭੇਤ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,” ਤਥਾਪਿ ਪਾਪਾਈ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਚਾਰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬਾਅਦ ਆਇਆ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼,” ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬਾਈਬਲੀ ਅਭਿਲੇਖਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ, ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਸਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂਅਤ ਕਿਉਂ ਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ।

“ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ‘ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ’ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਕਲਾ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਰਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।” The Great Controversy, 50.